

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Trepkou ve věci

žalobce: **P. C.**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Carvanovou
sídlem Hut'ská 1383, 272 01 Kladno

proti

žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 00 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 42, 120 00 Praha 2

o náhradu škody a přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu

takto:

I. Žalovaný je povinen se žalobci omluvit dopisem tohoto znění:

Vážený pane C. [redacted]

přijměte prosím omluvu za veškeré negativní následky a duševní útrapy, které Vám byly způsobeny provedením domovní prohlídky ve Vašem bydlišti v řízení [redacted]

a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 48 717,38 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petry Carvanové, advokátky, se sídlem Kladno, Hut'ská 1383.

- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení částku 79,55 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení částku 203,45 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou došlou Obvodnímu soudu pro Prahu 2 dne 19. 6. 2013, ve znění pozdějších změn a doplnění, domáhal na žalovaném zaplacení částky 1 033 741 Kč s příslušenstvím a poskytnutí písemné omluvy z titulu náhrady škody a poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu, vše vzniklé v důsledku nezákonného trestního stíhání a nepřiměřené délky trestního řízení vedeného v době od 9. 5. 2005 do 11. 12. 2012, nakonec u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [REDAKCE]. Na přiměřeném zadostiučinění za nemajetkovou újmu byla požadována částka 1 000 000 Kč, zahrnující částku 4 000 Kč za újmu vzniklou v důsledku zadržení žalobce v cele předběžného zadržení v době od [REDAKCE], částku 116 000 Kč za újmu vzniklou v důsledku trestního stíhání v době do 26. 4. 2006, částku 780 000 Kč za újmu vzniklou v důsledku trestního stíhání v době od 27. 4. 2006 a částku 100 000 Kč za újmu vzniklou v důsledku nepřiměřené délky trestního řízení.
2. Ve věci bylo poprvé rozhodnuto rozsudkem ze dne 20. 4. 2015, č. j. 11 C 15/2013-449, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2016, č. j. 29 Co 375/2015-510, kterými bylo žalobci, pokud jde o zadostiučinění za nemajetkovou újmu, přiznáno právo na zaplacení částek:
  - 3 000 Kč za újmu vzniklou v důsledku zadržení žalobce v cele předběžného zadržení (poté, co žalovaný částku 1 000 Kč v průběhu řízení dobrovolně uhradil a žaloba byla v tomto rozsahu vzata zpět),
  - 116 000 Kč za újmu vzniklou v důsledku trestního stíhání v době do 26. 4. 2006,
  - 434 000 Kč za újmu vzniklou v důsledku trestního stíhání v době od 27. 4. 2006,
  - 11 125 Kč za újmu vzniklou v důsledku nepřiměřené délky trestního řízení (poté, co žalovaný částku 88 875 Kč v průběhu řízení dobrovolně uhradil a žaloba byla v tomto rozsahu vzata zpět).
3. V požadavku na zaplacení částky 346 000 Kč za újmu vzniklou v důsledku trestního stíhání v době od 27. 4. 2006 byla žaloba zamítnuta. Na náhradě škody byla žalobci přiznána částka 10 199,73 Kč, do částky 1 519 Kč vzal žalobce svou žalobu bez důvodů na straně žalovaného zpět a do částky 22 022,27 Kč byla žaloba zamítnuta.
4. Pokud jde o požadavek na poskytnutí omluvy, byla žaloba rozsudkem soudu prvního stupně zamítnuta pro důvodně vznesenou námitku promlčení. Požadavek na poskytnutí omluvy byl posouzen dle zákona č. 82/1998 Sb. jako nárok na odškodnění újmy vzniklé v důsledku nezákonného rozhodnutí (usnesení o zahájení trestního stíhání) s tím, že šestiměsíční promlčecí doba počala běžet právní mocí rozsudku, kterým byl žalobce zproštěn obžaloby, tedy od 11. 12. 2012. Takto vymezená promlčecí doba uplynula dne 11. 6. 2013, žalobce však nárok na omluvu uplatnil u soudu až dne 5. 12. 2014. Rozsudek byl v tomto rozsahu k odvolání žalobce zrušen odvolacím soudem, který za předčasný označil předpoklad soudu prvního stupně, že žalobce požadavkem na omluvu uplatňuje právo na náhradu nemajetkové újmy způsobené mu trestním stíháním v období od 27. 4. 2006 do 11. 12. 2012, když takový závěr ani z obsahu žalobních tvrzení, ani z textu požadované omluvy nevyplývá a nelze dostatečně identifikovat konkrétní nárok, který žalobce daným návrhem uplatňuje, či rozeznat, zda uplatňuje nároků více. S ohledem na rozdílnou úpravu délky promlčecí doby a jejího počátku, kdy nárok na náhradu nemajetkové újmy způsobené omezením osobní svobody, založený omezením svobody přede dnem účinnosti zákona č. 160/2006 Sb., stejně jako nárok na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním v době před účinností zákona č. 160/2006 Sb., se promlčují

dle § 101 zákona č. 40/1964 Sb., Občanského zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „ObčZ“), v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé, tj. ode dne nabytí právní moci zprošťujícího rozsudku, uložil odvolací soud soudou prvního stupně odstranit vady žaloby tak, aby bylo zřejmé, jaká konkrétní nemajetková újma odvíjející se z jakého konkrétního postupu státu má být požadovanou omluvou odškodněna. Dále odvolací soud poukázal na skutečnost, že požadavek na poskytnutí omluvy nebyl u žalovaného předběžně projednán, a nebyla tak splněna podmínka řízení dle §§ 14, 15 zákona č. 82/1998 Sb. Dodal pak, že není vůbec vyloučeno, že žádaná omluva (případně omluva jiného textu) bude žalovaným v rámci předběžného projednání žalobci z důvodu slušnosti dobrovolně poskytnuta, a dojde tak k odklizení sporu.

5. V návaznosti na zrušující rozsudek odvolacího soudu a následnou výzvu k doplnění žaloby žalobce uvedl, že (jak již v řízení opakovaně uváděl) se nemůže smířit s tím, že vůči němu bylo vůbec nějaké trestní stíhání zahájeno a vedeno, že jeho hovory byly odposlouchávány, že v jeho bydlišti byla provedena domovní prohlídka a že byl vzat na celu předběžného zadržení. Žalobce si je vědom bezúspěšnosti požadavku na poskytnutí omluvy za dobu trestního stíhání po účinnosti zákona č. 160/2006 Sb., tj. od 27. 4. 2006, když žalovaný vznesl námitku promlčení, avšak k zahájení trestního stíhání a vedení jeho části (do 26. 4. 2006), provádění odposlechů, provedení domovní prohlídky a vzetí do cely předběžného zadržení došlo před účinností zákona č. 160/2006 Sb. Uvedenými zásahy byla žalobci zejména způsobena psychická újma, kdy bylo neoprávněně zasaženo do jeho integrity, a odškodnění právě takovéto újmy vzniklé z takto vymezených zásahů státu se žalobce domáhal prostřednictvím požadované omluvy, kdy se jedná o formu satisfakce z titulu ochrany osobnosti, resp. opírající se o čl. 5 odst. 5 Úmluvy uveřejněné pod č. 209/1992 Sb. Pokud jde o jednotlivé zásahy a z nich vzniklou újmu, žalobce uvedl, že zahájení a vedení trestního stíhání pro něho bylo šokem. Absolutně netušil, jaké jednání je mu kladeno za vinu, nechápal, co se děje, a bylo pro něho nesmírně zatěžující, když se dozvěděl o trestní sazbě až 12 let, která mu pak byla policejním orgánem opakovaně připomínána. Jméno žalobce poškodilo již samotné zahájení trestního stíhání, kdy u něho nastala právní nejistota, a ti, co se o trestním stíhání dozvěděli, se od něho odvrátili. Vedení trestního stíhání žalobce zejména v prvních měsících velice zatěžovalo. Ocítl se v situaci, ve které doposud nebyl, a většinu času strávil při své aktivní obraně. V průběhu prvního roku se účastnil opakovaně výslechů, které trvaly i několik hodin, a nespočet času strávil písemnou obranou zasílanou na státní zastupitelství. Jeho společenský a profesní život šel naprosto stranou. Nezákonně provedenou domovní prohlídkou v bydlišti žalobce došlo k porušení práva na nedotknutelnost obydlí. Domovní prohlídka byla vedena agresivně, ve velkém, a zajistila tak v okolí rozruch. Pověst žalobce tím byla narušena a jeho vážnost byla v okolí znevážena. Žalobci v průběhu domovní prohlídky nebylo umožněno téměř nic, po celou dobu na něj mířilo zasahující komando (těžkooděnci) samopaly, ostatní vyšetřovatelé se pohybovali po domě o 5ti patrech, když 1 patro má 240 m². Jinak než rabování se dle žalobce postup policie, kdy z domu byly vynášeny nezapečetěné pytle a žalobci nebylo umožněno být zajištění věcí přítomen, označit nedá. To vyplývá i z výpovědi JUDr. P. [REDAKCE], který uvedl, že když do domu vstoupil, policisté nosili po schodech neurčené množství nezapečetěných pytlů právě v momentě, kdy žalobce seděl s pouty na sobě v prvním nadzemním poschodí a bylo na něj mířeno zbraněmi. Žalobci dokonce nebylo umožněno ani v soukromí vykonat potřebu. Přestože je okno na toaletě zvenku opatřeno kovovou mříží, musely zůstat dveře na záchod otevřené. Žalobce byl před nařízením domovní prohlídky sledován, byly k němu zjišťovány informace (o zdravotním stavu a že je držitelem zbrojního průkazu), a zasahujícímu policejnímu komandu tak bylo známo, že je žalobce invalidním důchodcem, [REDAKCE]. Přesto mu nebylo umožněno až do návratu manželky kolem 11. hodiny se napít, najíst či si vzít léky. K tomu policejní orgán svolil až poté, co je manželka žalobce až se slzami prosila. Přepis z nezákonně provedených odposlechů telefonních hovorů byly v řízení před soudem prováděny k důkazu. Policejní orgán odposlouchával nejen pracovní hovory, ale též hovory soukromé, čímž narušil soukromí žalobce. Ačkoli by se v trestním spise měly objevit

pouze přepisy pracovních hovorů, jsou na CD nosiči uloženy i telefonáty soukromé. Jelikož je tento CD nosič součástí trestního spisu, mohl si jej přehrát, pořídit kopii de facto kdokoli, kdo osvědčil, že má právo nahlížet do spisu. Zajisté by se nikomu nelíbilo, pokud jsou interní, citlivé hovory odposlouchávány, když odposlouchávaná osoba není adresátem. Takový zásah je neoprávněný. Policejní orgán sice z odposlechnů nic podstatného pro trestní řízení nezjistil, ale samotný fakt, že je někdo odposloucháván, je nepřijatelný. Konečně pak byla též nezákonně omezena osobní svoboda žalobce. Žalobce byl z minuty na minutu odříznut od běžného života, byl umístěn do cely, která svými podmínkami neodpovídala důstojnému pobytu. Žalobce byl opakovaně podroben nepříjemným osobním prohlídkám, nebyla u něj dodržena dieta, ani režim nemocného, kdy byl žalobce po odnětí jedné ledviny. Byť i jediná noc strávená na tomto místě žalobce hluboce poznamenala a takovou vzpomínku ani z paměti vymazat nelze.

6. Jelikož není možné se s ohledem na stav popsanych neoprávněných zásahů domáhat jejich upuštění či odstranění následků, domáhal se žalobce alespoň poskytnutí přiměřeného zadostiučinění spočívajícího v omluvě. Žalobce přitom vyjádřil přesvědčení, že v daném konkrétním případě je na místě, aby mu byla omluva přiznána vedle již poskytnuté finanční satisfakce. Omluva je forma zadostiučinění, která se svou povahou nespotřebuje, a jelikož žalobce nezákonnost pocíťoval jako osobní útok vůči sobě, má pro něho tato forma skutečně silný význam. Žalobce tak požadoval poskytnutí omluvy formou dopisu tohoto znění: „*Vážený pane C [redacted] přijměte prosím omluvu za veškeré negativní následky a duševní útrapy, které Vám byly způsobeny zahájením trestního stíhání, vedením nezákonného trestního stíhání minimálně do 26. 4. 2006, provedením domovní prohlídky ve Vašem bydlišti, odposloucháváním telefonních hovorů a vzjetím do cely předběžného zadržení v řízení [redacted]*“. Požadavek na omluvu uvedeného znění žalobce u žalovaného uplatnil přípisem ze dne 23. 6. 2016, vyhověno mu však nebylo.
7. Žalovaný uplatněný nárok na omluvu neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Stejně jako ve stanovisku, kterým bylo ukončeno předběžného projednání předmětného nároku, žalovaný vznesl námitku promlčení. Uvedl, že žalobce byl pravomocně zproštěn obžaloby dne 11. 12. 2012 a vůči žalovanému byl nárok na omluvu uplatněn až dne 23. 6. 2016. Nárok na vyslovení omluvy je tak promlčený. Následně, po předstření předběžného názoru soudu, že nárok za promlčený nepovažuje, žalovaný doplnil, že poskytnutí omluvy považuje za nadbytečné. Žalovaný již v počátku konstatoval porušení práva a zejména pak s přihlédnutím k odvolacím soudem provedenému navýšení finančního odškodnění se již žalobci dostalo dostatečné satisfakce za nemajetkovou újmu. V řízení nebylo prokázáno, že by orgány činné v trestním řízení zahájily trestní řízení vůči žalobci nějak svévolně. Takové poškození žalobce prokázáno nebylo. Dostatečnou satisfakci v poměrech České republiky, která je právním státem, je i skutečnost, že trestní stíhání bylo shledáno nezákonným, nedůvodným, a že tedy bylo dosaženo spravedlnosti. Obdobně tomu je např. ve Velké Británii, kde za satisfakční prostředek je považováno zproštění obvinění. Příklad žalobce nevybočuje z mezí obdobných řízení, kde také omluva nebyla poskytnuta. Dále žalovaný namítl, že žalobce se v řízení domáhá nároku z titulu nezákonného rozhodnutí, z titulu nezákonného trestního stíhání. Jak však vyplynulo z provedených důkazů, odposlechy byly prováděny v době od ledna do července 2004, a nemohou tedy být zahrnuty do prováděného trestního stíhání, když k nim docházelo před zahájením trestního stíhání. Žalobcem požadovaná omluva za odposlechy tedy nesouvisí s trestním stíháním. Žalobce pak ani netvrdí, že by odposlechy měly být prováděny nesprávně ve smyslu nesprávného úředního postupu. Omluvu za odposlechy tedy žalovaný i z tohoto důvodu odmítl. Pokud jde o požadovaný text omluvy, žalovaný namítl, že z něho není zřejmé, jakého trestního stíhání se má týkat, a za jaké trestní stíhání se tedy žalovaný má omlouvat. Text omluvy je celkově neurčitý. Je požadována omluva za vzjetí do cely předběžného zadržení v řízení uvedené spisové značky, z textu omluvy však není zřejmé, kdy k zadržení došlo a o jaké řízení se má jednat. Stejně nekonkrétní je požadavek na omluvu v části týkající se domovní prohlídky, kdy není zřejmé, kdy měla být prohlídka provedena, v jakém bydlišti se uskutečnila. Celkově tak

žalovaný označil žalobcem vznesený požadavek na omluvu za neurčitý a pro žalovaného nevykonatelný.

8. Žalobce označil obranu žalovaného a celkově fakt, že se musí omluvy domáhat žalobou, za absurdní. Odvolací senát se vyjádřil v tom smyslu, že žalobce je osobou, která je pro českou společnost přínosem, a proto mu i zvýšil poskytnuté finanční odškodnění. Žalobce je poptávanou osobou, v současné době pracuje na několika státních zakázkách, kde si ho váží. Na druhou stranu se však žalovaný stát brání, aby žalobci na pěti řádkách napsal omluvu za to, co mu způsobil trestním stíháním. Dosud poskytnuté odškodnění nebylo kompletní a požadavek na omluvu může vedle již poskytnutého odškodnění obstát. I s ohledem na důvody, pro které byl žalobce obžaloby zproštěn, je na místě mu odškodnění i v této další formě poskytnout. Žalobce pocíťoval předmětné trestní stíhání jako osobní útok proti své osobě, a i z tohoto pohledu má pro něho velký význam, aby mu byla omluva zaslána písemně. Odpovědnostním titulem ve vztahu k celému nároku na omluvu je nezákonné rozhodnutí o zahájení trestního stíhání. Prohlášení nezákonnosti rozhodnutí o povolení odposlechlů pak vyplývá ze samotné nezákonnosti trestního stíhání. K tomuto se již opakovaně vyjadřoval i Ústavní soud, že všechny úkony, které s nezákonným trestním stíháním souvisí, jsou považovány za nezákonné. Odposlechy byly provedeny jako důkaz v trestním řízení proti žalobci, a s trestním stíháním tedy souvisí. Dle žalobce je absurdní, aby stíhaná osoba podávala opravný prostředek, kdy v daném případě je možná jen ústavní stížnost, pokud o provádění odposlechlů ani neví. Ústavní soud i Nejvyšší soud ČR ve svých rozhodnutích poukazovaly na absurditu toho, že se poškozený nemůže dodatečně bránit proti takovému povolení odposlechlů, když o něm ani neví. Žalobce až do provedení domovní prohlídky v květnu 2005 nevěděl, že byl odposloucháván, příkaz mu nebyl doručen. Pokud pak jde o námítky žalovaného vůči textu omluvy, uvedl žalobce, že vzetí do cely předběžného zadržení je označeno spisovou značkou, kterou bylo trestní řízení označeno od svého počátku. Omluva je požadována za dobu do 26. 4. 2006 a do tohoto data nesl spis uvedenou spisovou značku. Omluva má být adresována žalobci, který ví, o jaké trestní stíhání se jedná, není tedy nutné specifikovat přesnými daty, kdy došlo k domovní prohlídce, kdy došlo k vzetí do cely předběžného zadržení. Toto vše je zahrnuto pod uvedením předmětné spisové značky.
9. Žalovaný pak ještě doplnil, že aktivity žalobce, které nesouvisí s nezákonným trestním řízením, jsou zcela irelevantní pro posouzení otázky, zda stát má či nemá žalobci poskytnout omluvu.
10. Ve věci bylo podruhé rozhodnuto rozsudkem ze dne 24. 3. 2017, č. j. 11 C 15/2013-554, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2017, č. j. 29 Co 234/2017-595, kterým bylo žalovanému uloženo omluvit se žalobci dopisem tohoto znění:

Vážený pane C [REDACTED]

přijměte prosím omluvu za veškeré negativní následky a duševní útrapy, které Vám byly způsobeny zahájením trestního stíhání, vedením nezákonného trestního stíhání do 26.4.2006 a vzetím do cely předběžného zadržení v řízení [REDACTED]

11. V rozsahu, ve kterém žalobce požadoval, aby se žalovaný mj. omluvil za veškeré negativní následky a duševní útrapy, které byly žalobci způsobeny provedením domovní prohlídky v jeho bydlišti, byla žaloba rozsudkem soudu prvního stupně zamítnuta. Soud uvedl, že nepochybuje, že provedením domovní prohlídky došlo k zásahu do osobností sféry žalobce a že tento úkon měl potenciál vyvolat na straně žalobce vznik nemajetkové újmy. Pro založení odpovědnosti státu za takovou nemajetkovou újmu a založení práva na její náhradu však dle názoru soudu absentuje prvek protiprávnosti předmětných zásahů. V případě domovní prohlídky se jednalo o úkon v souladu se zákonem, provedený oprávněným orgánem v rámci výkonu jeho pravomoci. Jednalo se o úkon řádně povolený. Žalobce svůj nárok na odškodnění neopíral o tvrzení o nějakém vybočení z úkolů a pravomocí orgánů činných v trestním řízení v souvislosti s užitím institutu domovní prohlídky či dokonce jeho zneužití na úkor žalobce. Žádné takovéto skutečnosti ani

nevyplynuly z provedeného dokazování. V samotném provedení domovní prohlídky tedy dle názoru soudu nelze spatřovat zásah neoprávněný, když neoprávněnost zásahu nelze spatřovat v nezákonnosti trestního stíhání jako celku (v této souvislosti soud odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ČR (dále jen „NSČR“) sp.zn. 30 Cdo 1529/2015). Obdobně pak pro odpovědnost státu za újmu řídicí se již OdpŠk bylo NSČR judikováno, že ze samotného faktu nezákonného trestního stíhání nelze bez dalšího dovozovat nesprávnost postupu orgánů činných v trestním řízení ani nezákonnost rozhodnutí vydaných po zahájení trestního stíhání (viz rozsudek sp.zn. 30 Cdo 3310/2013). Dále soud uvedl, že neoprávněnost zásahu do osobnostních práv žalobce by s ohledem na další žalobcem vylíčené skutečnosti (v případech jejich prokázání) bylo možné spatřovat ve způsobu provedení jinak oprávněného zásahu – domovní prohlídky. Za takový zásah však žalobce omluvu nepožadoval, omluva byla žádána za vlastní provedení domovní prohlídky, ve kterém soud prvek neoprávněnosti nespatřuje.

12. V uvedeném rozsahu zamítnutí požadavku na omluvu byl rozsudek odvolacím soudem zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolací soud uvedl, že soud prvního stupně chybně předpokládal (a na tomto předpokladu rovněž založil své zamítavé rozhodnutí), že žalobce neoprávněnost domovní prohlídky nespatořoval ve způsobu, jak domovní prohlídka proběhla, a že za (tvrzené) excesivní provedení domovní prohlídky žalobce omluvu nežádal. Jak žalobce zdůrazňoval v odvolání a jak již uvedl v upřesnění žaloby ze dne 24. 6. 2016, omluva byla žádána za zásah do žalobcovy osobnostní sféry způsobený domovní prohlídkou proto, že tato byla vedena (dle žalobcova názoru) zbytečně agresivně a zasáhla do osobnostních práv žalobce nepřiměřeně intenzivně – s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem. Žalobce zmínil rovněž to, že nebylo dodrženo jeho právo být přítomen domovní prohlídce, že zajištěné věci byly odnášeny bez řádného sepisu a že s ním osobně bylo nakládáno téměř nelidsky – především s ohledem na jeho zdravotní stav.
13. Odvolací soud tak soudu prvního stupně uložil provést dokazování (v úvahu připadá dokazování těmi důkazy, které již žalobce navrhl, zejména trestním spisem), ověřit pravdivost tvrzení žalobce o průběhu předmětné domovní prohlídky a zjištěné skutečnosti poté právně posoudit z pohledu, zda se domovní prohlídka odehrála způsobem přiměřeným tehdejšími okolnostem. Dojde-li k závěru o excesivním způsobu provedení domovní prohlídky, jímž bylo zasazeno do žalobcových osobnostních práv, bude namíste poskytnout odškodnění dle § 13 odst. 1 ObčZ i za újmu způsobenou jejím provedením. V takovém případě bude třeba posoudit, zda žádaná omluva nepřekračuje meze přiměřené satisfakce (což se však dle odvolacího soudu s ohledem na strážlivost formulace omluvy a formu omluvy nejeví jako pravděpodobné).
14. Na základě již dříve provedeného a nyní doplněného dokazování učinil soud následující skutková zjištění:
15. Soudcem Okresního soudu v Liberci byla dne 30. 4. 2005 nařízena domovní prohlídka domu č. [redacted] ve [redacted] LV [redacted] v k.ú. [redacted] Teplice, jehož majiteli jsou M [redacted] a P [redacted] C [redacted] a to ve věci vedené Službou kriminální policie a vyšetřování Policie ČR – Útvarem pro odhalování nelegálních výnosů a daňové kriminality – expoziturou v Ústí nad Labem pod [redacted] Toto rozhodnutí pak bylo soudcem Okresního soudu v Liberci dne 5. 5. 2005 doplněno tak, že domovní prohlídku provedou policisté z Útvaru pro odhalování nelegálních výnosů a daňové kriminality-expozitury v Ústí nad Labem a celníci z Celního ředitelství v Ústí nad Labem (*zjištěno ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [redacted] [redacted] konkrétně pak č. l. 1007-1008*).
16. Domovní prohlídka byla provedena dne [redacted]. Dle protokolu o provedení domovní prohlídky byl příkaz k prohlídce doručen dne [redacted] v [redacted] hod., s prohlídkou bylo započato v [redacted] hod. Byl proveden předchozí výslech podle § 84 trestního řádu a žalobce byl dle § 78 odst. 1 trestního řádu vyzván k vydání veškerých listinných i elektronických materiálů týkajících se jeho podnikání, popřípadě jeho účasti na podnikání jiných osob, tedy vydání všech věcí, kterou

jsou důležité pro předmětné trestní řízení. K tomu žalobce uvedl, že nemá nic, co by mohl pro účely trestního řízení vydat. Se společností [REDAKCE] nemá v současné době nic společného. Někdy koncem srpna 2004 ze společnosti odešel pro nerealizaci svého podnikatelského záměru, pro který byl do společnosti jako jednatel přijatý. Prohlídku prováděla komisařka FIPO a tři celníci, byla přítomna nezúčastněná osoba. Po poučení dle § 82 odst. 1 trestního řádu se prohlídky účastnil žalobce. Při prohlídce byly odňaty věci:

[REDAKCE]
- vkladní knížka, výpisy z účtu, šekové knížky, vypsáný šek, bankovky

[REDAKCE]
- 4 ks počítačů, kdy ke každému byl vyhotoven zvláštní protokol s podrobnějším popisem a nákresem umístění, podepsaný osobou, která provedla zajištění a zpracovala protokol a komisařkou FIPO

- 11 šanonů [REDAKCE], razítka, diskety, znalecké posudky

- 2 šanony s doklady, 2 diáře

- blíže nepopsané účetní doklady týkající se společnosti [REDAKCE] – zajištěny v papírovém pytlí – zapečetěn – bude rozbalen a obsah sepsán za účasti pana C [REDAKCE]

[REDAKCE]
- 2 ks počítačů, kdy ke každému byl vyhotoven zvláštní protokol s podrobnějším popisem a nákresem umístění, podepsaný osobou, která provedla zajištění a zpracovala protokol a komisařkou FIPO

- diskety, CD, razítka

[REDAKCE]
- mobilní telefony žalobce, jeho manželky a syna, nabíječka mobilního telefonu

- kartička k účtu, papírky s telefonními čísly

Při domovní prohlídce došlo k vyražení prostřední části dřevěných dubových vstupních dveří z roku 1888 + zámku. Prohlídka byla skončena ve 14.10 hod. a dům byl předán manželce a dceři žalobce. Žalobce podpisem na protokolu stvrdil jeho převzetí s tím, že tímto protokolem mu byly věci odňaty. Žádné výhrady či poznámky, vyjma doplnění, že poškozen byl zámek vstupních dveří, nejsou v protokolu zachyceny. Po provedení domovní prohlídky bylo žalobci doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání a žalobce byl poučen o tom, že musí mít obhájce již v přípravném řízení s tím, že pokud si jej do 15 minut nezvolí, bude mu neprodleně ustanoven. Žalobce si obhájcem zvolil JUDr. Viléma Peřinu (*zjištěno z protokolu o provedení prohlídky domovní – jiných prostor a pozemků + protokolů o zajištění počítače na č.l. 1011-1020 spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE]*).

17. Z domovní prohlídky byla pořízena fotodokumentace, na které jsou vidět vyražené dveře a odňaté věci s místem jejich nálezu, jinak z ní ničeho stran případného excesivního průběhu prohlídky nevyplývá (*zjištěno z fotodokumentace na č.l. 1029-1042 spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE]*).
18. Dále je součástí spisu nedatovaný a nepodepsaný soupis majetku, konkrétně obsahu [REDAKCE] a nabytku, a jsou ve spisu založeny fotografie jednotlivých takto popsaných věcí, včetně pistole, která v soupisu ani není (*zjištěno z fotografií a soupisu majetku na č.l. 1027 a č.l. 1043 spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE]*).
19. Odňaté bankovky byly dne 11. 5. 2005 předány k uložení do pokladny (*zjištěno z předávacího protokolu na č.l. 1028 spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE]*).
20. Dne 17. 5. 2005 byl sepsán Protokol o soupisu věcí odňatých při domovní prohlídce dne 9. 5. 2005, kdy byl za přítomnosti žalobce rozpečetěn pytel s blíže nepopsanými účetními doklady týkajícími se společnosti [REDAKCE] zajištěný při domovní prohlídce a obsah sepsán. Proti soupisu neměl žalobce připomínek, ale upozorňoval, že bez bližší specifikace obsahu byly při prohlídce odňaty šanony, které nebyly zapečetěny (*zjištěno z protokolu o soupisu věcí odňatých při domovní prohlídce na č.l. 1023-1026 spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE]*).

21. Dne 7.9.2005 byl pořizen soupis účetních dokladů ve třech šanonech (z 11 odňatých při domovní prohlídce v [REDACTED]). Soupis je podepsán dvěma policisty (*zjištěno ze soupisu účetních dokladů na č.l. 1021-1022 spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDACTED]* [REDACTED]).
22. Dále obsahuje trestní spis v části věnované domovní prohlídce u žalobce uplatnění nároku na náhradu nákladů na opravu dveří, zámku a kování, vyčištění koberců a výzvu k vrácení počítačů, mobilních telefonů, bankovek a dalších osobních věcí, které nemají se společností [REDACTED] nic společného, ze strany M. a P. C. [REDACTED], a komunikaci mezi Policií ČR a Ministerstvem vnitra ČR, kdy ministerstvo požadovalo zaslání dokumentace z prohlídky k vyřízení nároků, kdy Policie ČR mj. sdělovala, že zasílá videozáznam z domovní prohlídky provedené u C. [REDACTED]. Takový videozáznam se však v trestním spisu nenachází (*zjištěno ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDACTED] konkrétně č.l. 1041-1055*).
23. Žalobce podával dne 23. 1. 2007 na Inspekci ministra vnitra trestní oznámení v souvislosti s domovní prohlídkou ze dne [REDACTED]. Uvedl, že policisté a příslušníci celní správy vnikli do domu v [REDACTED] hod., přičemž rozbili hlavní vstupní dveře a tvrdili, že zvonili, ale nikdo neotevřel. Dle žalobce nevyčkali, jestli někdo na zazvonění otevře. Dovnitř vnikl větší počet policistů, žalobce během prohlídky napočítal 25 cizích osob. Po vniknutí dovnitř žalobce ihned spoutali maskovaní policisté, musel si sednout na židli, mířili na něho samopaly a řvali na něho. Nechtěli se se žalobcem bavit, když jim říkal, že dům patří synovi a dceři, s tím, že mají povolení k prohlídce. Chtěli po něm vydat věci důležité pro trestní řízení, na žádost žalobce o specifikaci neodpověděli a policisté se rozeběhli po domě, žalobce drželi v jídelně. [REDACTED] ten jim žalobce k žádosti otevřel, začali vyndávat věci a fotit si je. Protože žalobci bylo špatně z důvodu jeho zdravotního stavu, většinu domovní prohlídky proležel na sedačce v obývacím pokoji. Prohlídka pokračovala po celém domě bez jeho přítomnosti. Dle žalobce byl z prohlídky pořizován videozáznam. Asi od 6.00 hod. do 12.00 hod. nebyl žalobce prohlídce přítomen, manželka, syn a dcera odešli do práce a do školy, vrátili se asi kolem 12. hod. a byli pak prohlídce přítomni. Manželka chtěla ze svého telefonu zavolat advokáta, což jí policisté zakázali. Jestli byla prohlídce přítomna nezúčastněná osoba, žalobce nevěděl, nikdo mu to neřekl, že tam měla být, se dozvěděl až z protokolu o prohlídce. Jak byly věci zajišťovány, žalobce nevěděl, dle manželky a dcery policisté dávali věci do pytlů a tyto odnášeli do auta, aniž by to bylo hned zapsáno, resp. to nebylo zapsáno vůbec. To, co bylo sepsáno do protokolu, není dle žalobce řádně identifikováno. Po vniknutí do domu žalobci některý z policistů řekl, že má právo na obhájce, žalobce hned řekl, že si volí JUDr. Peřinu, ani jemu, ani nikomu z rodiny však nebylo dovoleno JUDr. Peřinovi zavolat. JUDr. Peřina se dostavil kolem oběda, policisté ho asi vyrozuměli (při pokračování v podávání trestního oznámení dne 27. 2. 2007 žalobce upřesnil, že JUDr. Peřina kontaktovala manželka, nikoliv policisté), a až na jeho naléhání policisté předali žalobci usnesení o zahájení trestního stíhání, příkaz k domovní prohlídce. Po skončení fyzické domovní prohlídky začala policistka něco sepisovat, což byl protokol o domovní prohlídce. Žalobci dali protokol k podpisu, což odmítl, a dopsal do něho ručně připomínky. Co bylo odvezeno, žalobce nevěděl, nebylo mu umožněno to zkontrolovat. Druhý den večer žalobce procházel s JUDr. Peřinou dům a začali sepisovat věci, které v domě chyběly a nebyly sepsány do protokolu. JUDr. Peřina podal dne 12. 5. 2005 stížnost proti zahájení trestního stíhání a proti domovní prohlídce. Dále žalobce s odkazem na již dříve předané dokumenty uváděl věci, které byly odvezeny, aniž byly sepsány, a které označoval za ukradené. Při pokračování v podávání trestního oznámení dne 27. 2. 2007 žalobce doplnil, že policisté věděli o jeho zdravotním stavu, v době provádění domovní prohlídky měl žalobce srdeční arytmií, měl náběh na infarkt a ze strany velitele zásahu mu nebyla poskytnuta ani zavolána lékařská pomoc. Konečně pak žalobce zpochybnil pravdivost úvodní části protokolu ze dne 17. 5. 2005 (viz shora v bodu 20. odůvodnění rozsudku), když není pravda, že by v jeho přítomnosti byl zapečetěn či rozpečetěn

pytel s doklady *(zjištěno z protokolu o trestním oznámení ze dnů 23. 1. 2007 a 27. 2. 2007, č. j. [redacted])*.

24. Dne 28. 3. 2007 podával vysvětlení JUDr. Peřina, který uvedl, že mu mezi 11. a 12. hod. volala manželka žalobce (volala z práce) s tím, že v bydlíště žalobce jsou policisté, je tam boží dopuštění, a požádala ho, aby se na místo dostavil. Když přijel k domu, zaparkoval vozidlo na silnici a všiml si, že je zde více vozidel. Po otevření vstupní branky viděl, že před vstupními dveřmi do domu stojí jeden nebo dva muži v černém oblečení, v kuklách a se zbraní přes rameno. Na vstupních dveřích byla vyražena výplň. Za vstupními dveřmi stál také černě uniformovaný muž v kukle. JUDr. Peřina šel do obývacího pokoje, přičemž se ho nikdo nezeptal, co tam dělá, a do domu se volně dostal. V obývacím pokoji seděl žalobce u stolu s pouty na ruku. U stolu policistka psala něco na psacím stroji, u žalobce stála další žena a byl zde i muž v černé uniformě s kuklou. JUDr. Peřina se zvýšeným hlasem ptal přítomných, co se to děje, že tam takhle mohl přijít každý. Představil se a někdo z policistů mu řekl, že je žalobce podezřelý ze spáchání daňové trestné činnosti a probíhá domovní prohlídka. Se žalobcem sepsali plnou moc, kterou si ho zvolil za obhájce. Teprve poté JUDr. Peřinovi policisté ukázali příkaz k domovní prohlídce a usnesení o zahájení trestního stíhání. Žalobce byl na zhroucení, dle JUDr. Peřiny nechápal, co se tam vlastně děje. V místnosti se různě pohybovali asi další čtyři civilisté, později JUDr. Peřinovi představení jako příslušníci celní správy, a dále mu byla představena nezúčastněná osoba. V dalších patrech budovy zřejmě probíhala domovní prohlídka, protože policisté a celníci snášeli papírové pytle s neznámým obsahem a vynášeli je ven, zřejmě do auta. K dotazu, proč žalobci nebylo umožněno, aby byl přítomen domovní prohlídce, policisté odpověděli něco ve smyslu časové tísně. JUDr. Peřina si vzpomínal, že do domu přišla i manželka žalobce (nevěděl, jestli před ním nebo po něm), nebyl si jistý, zda byli přítomni dcera a syn. Za přítomnosti JUDr. Peřiny sundali policisté žalobci pouta. K dotazu JUDr. Peřiny, proč takto postupovali, policisté sdělili, že žalobce je nebezpečný pachatel a že by se mohl bránit. K tomu jim odpověděl, ať se na něho podívají. Když se JUDr. Peřina ptal, proč je prohlídce přítomna nezúčastněná osoba, když se má u žalobce jednat o nebezpečného pachatele, tak mu policisté neodpověděli. JUDr. Peřina podotkl, že žalobce měl sice pistoli, ale bez nábojů. Zda byla pistole vyndána z trezoru, nevěděl, žalobce ale policistům o pistoli říkal. Domovní prohlídka za přítomnosti JUDr. Peřiny pokračovala asi hodinu. Nevšiml si, že by někdo z policistů pytle pečtil, kolik jich bylo odneseno, než přišel, nevěděl, a neměl představu ani o tom, kolik jich bylo odneseno za jeho přítomnosti. JUDr. Peřina neviděl, že by protokol o domovní prohlídce byl sepsán podle fyzicky zajištěných věcí před žalobcem, policistka něco psala, kdy policisté jí říkali, kde byly blíže nepopsané věci zajištěny. Žalobce pak podepsal nějaké písemnosti. Za přítomnosti JUDr. Peřiny žalobce upozorňoval policisty na svůj závažný zdravotní stav, byl proto převezen na lékařské vyšetření a následně umístěn do policejní cely jako obviněný. Dále JUDr. Peřina uvedl, že druhý den byl u žalobce doma, zcela jistě ale tento den nesepisovali seznam věcí, které měly chybět. To žalobce říkal až s (nevelkým) časovým odstupem. JUDr. Peřina potvrdil, že pomáhal žalobci psát stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání a proti domovní prohlídce. Dle názoru JUDr. Peřiny bylo použití zásahové jednotky při domovní prohlídce nepřiměřené. Způsob provedení domovní prohlídky považuje za bezprecedentní a neprofesionální a dále považuje za nepochopitelné, že policejní orgán ani po dvou letech není schopen vrátit zajištěné věci, které již nejsou důležité pro trestní řízení *(zjištěno z úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 28. 3. 2007)*.
25. Dne 15. 5. 2007 byl Inspekcí ministra vnitra sepsán úřední záznam o zhlédnutí obrazového a zvukového záznamu na CD, který se vztahuje k domovní prohlídce u žalobce. Jedná se o záznam týkající se vstupu do domu před započítáním domovní prohlídky v té době podezřelého žalobce. Záznam má 3.01 minuty a začíná záběrem na prostor před vstupní brankou na pozemek k domu, kdy dva policisté v černých uniformách a kuklách vyskakují na osobní motorové vozidlo a přes střechu přeskakují přes bránu na pozemek, po schodech vychází ke vstupním dveřím do domu, kde první policista zřejmě kladivem rozbíjí prostřední dřevěnou

výplň vstupních dveří do domu. Třetí policista v černé uniformě a kukle přes auto a bránu vstupuje na pozemek, za ním dva muži v civilu. Během rozbíjení výplně policisté křičí „Jménem zákona, otevřete dveře“. Je slyšet ženský hlas, je rozumět pouze „co se děje“. Další záběr je na poškozené vstupní dveře do domu a z vnější a vnitřní strany. Tím záznam končí. Závěr: Obrazový a zvukový záznam neobsahuje relevantní informace, které by se vztahovaly k domovní prohlídce, která proběhla uvnitř domu (*zjištěno z úředního záznamu ze dne 15. 5. 2007, č.j. [redacted]*).

26. Usnesením Inspekce ministra vnitra ze dne 23. 7. 2007 byla odložena věc podezření ze spáchání trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona a trestného činu krádeže dle § 247 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona, kterých se měl dopustit neznámý pachatel v průběhu předmětné domovní prohlídky jednak tím, že při zahájení domovní prohlídky nepředložil žalobci příkaz k domovní prohlídce a neumožnil žalobci nebo členu jeho domácnosti účast při celé domovní prohlídce, jednak odcizením v usnesení uvedených věcí. Žalobce uvedl, že nebyl přítomen celému průběhu prohlídky, nebyl v žádné místnosti, neví, co a jak bylo zajištěno, a že mu policisté během prohlídky neposkytli lékařské ošetření vzhledem k jeho zdravotnímu stavu. Manželka žalobce uvedla, že byla prohlídce přítomna od 6.00 hod. do 7.00 hod. a od 12.00 hod. do 14.10 hod., syn uvedl, že byl přítomen od 6.00 hod. do 7.00 hod. a od 11.00 hod. do 14.10 hod., dcera uvedla, že byla přítomna od dopoledních hodin do 14.10 hod. JUDr. Peřina uvedl skutečnosti shora popsané v bodu 24. odůvodnění rozsudku. Vedoucí skupiny, která provedla domovní prohlídku, uvedla, že po násilném vniknutí do domu seznámila žalobce s tím, že je zadržen jako podezřelý a ukazovala mu příkaz k domovní prohlídce. Po dobu domovní prohlídky žalobce střežili celníci ze zásahové jednotky. Prohlídka probíhala postupně místnost po místnosti, kdy byl přítomen buď žalobce, nebo někdo z rodiny a nezúčastněná osoba. Zajištěné věci byly vyfotografovány a pod pořadovým číslem zapsány do protokolu o domovní prohlídce. Písemnosti byly zajištěny v šanonech nebo byly zapечатěny do pytle. O odcizených věcech nic neví. Další policisté a celníci, kteří byli přítomni prohlídce, také nevěděli nic o odcizených věcech, natáčen na videokameru byl jen vstup do domu, při samotné prohlídce nebyl videozáznam pořízen (to inspekce ověřila i dalším šetřením). S.B. [redacted] (dle protokolu o domovní prohlídce nezúčastněná osoba) uvedl, že byl osobně přítomen v každé místnosti, kde prohlídka probíhala, a přítomen byl i někdo z obyvatel domu. Rovněž on nic nevěděl o odcizených věcech. Dále je v usnesení uvedeno, že žalobce uplatnil několik stížností na zákonnost a průběh domovní prohlídky, státní zástupce Krajského státního zastupitelství, pobočka Liberec, však konstatoval, že domovní prohlídka byla provedena v souladu se zákonem (inspekci nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí státního zástupce). Dále je v usnesení uvedeno, že ohledně dalších informací, které uvedl žalobce a týkají se jeho zdravotního stavu, způsobu provedení domovní prohlídky a způsobu vyšetřování jeho trestní věci, nebyly zjištěny skutečnosti, které by nasvědčovaly podezření ze spáchání trestného činu policistou. Konečně je pak v usnesení uvedeno, že při domovní prohlídce mohly být některé věci odcizeny, když existence těchto věcí byla potvrzena rodinnými příslušníky, nebylo však zjištěno, kdo konkrétně mohl tyto věci odcizit (*zjištěno z usnesení ze dne 23. 7. 2007, č.j. [redacted]*).
27. Obdobně jako při podání vysvětlení dne 28. 3. 2007 vypovídal JUDr. Peřina i jako svědek v této nyní projednávané věci dne 11. 12. 2014. Upřesnil jen, že na místo prohlídky přijel kolem 13. hodiny. Žalobce seděl na židli, měl svěšená ramena, na rukou pouta, paže měl v klíně. Jakmile došlo k podpisu plné moci, respektive těsně před ní, pouta žalobci sundali. Byla mu pak nasazena až v okamžiku, kdy byl převážen do cely předběžného zadržení. Pytle, které byly sneseny z vrchního patra před příchodem JUDr. Peřiny do vily, posléze revidovány nebyly, nikdo dodatečně nedělal seznam věcí.
28. Stejně obdobně pak JUDr. Peřina vypovídal v postavení svědka též dne 21. 3. 2017 ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. [redacted] Oproti předchozím výpovědím zde doplnil,

že po příchodu do domu zařval: „Co to tady je za bordel.“, chtěl, aby žalobci ihned sundali pouta, chtěl vidět seznam věcí, které jsou zabavovány, a taktéž žádal o nezúčastněnou osobu. Následně se na jeho popud začal sepisovat seznam zabavených věcí a objevila se i nezúčastněná osoba. Myslí si, že to byl někdo z teplického magistrátu. JUDr. Peřina chtěl, aby byly uvedeny i věci, které byly aktuálně již zabavovány, samozřejmě vystěhované věci, jak následně zjistil, již nikdo nesepsal. Neví již počet pytlů, které byly vyneseny z nemovitosti, mohlo to být asi 5-10 pytlů papírových o objemu cca 50 kg. Pytle byly uzavřeny a z dálky viděl, že byly opatřeny pečeti. Pak vše už probíhalo za jeho přítomnosti, za účasti nezúčastněné osoby a za účasti žalobce. Ostatní pytle za přítomnosti JUDr. Peřiny již pečeti skutečně opatřeny byly. Nezúčastněná osoba se dle JUDr. Peřiny objevila chvilku po něm, přišla z venku, alespoň si tedy nevšiml, že by vyšla z patra. Pokud jde o předmětný dům, JUDr. Peřina uvedl, že jde o [REDAKCE] [REDAKCE] V přízemí se nachází předsíň, vlevo koupelna, kuchyně a obývací pokoj, kde se vše sepisovalo, následně je zde schodiště, které ústí do vstupní chodby, a dále jsou dvě až tři místnosti nahoře. Ve druhém poschodí je další místnost. Dle JUDr. Peřiny policie při prohlídce pospíchala, tedy probíhalo vše z většiny naráz ve všech místnostech, někde byl přítomen JUDr. Peřina, někde žalobce, někde nezúčastněná osoba. JUDr. Peřina nemohl vyloučit, že u něčeho přítomni nebyli, on skutečně nebyl přítomen na půdě a ve sklepě. Soupis zabavovaných věcí prováděl v obývacím pokoji jeden z příslušníků finanční policie v civilu. Na pytlích byl již seznam věcí, které zde byly zapečetěné, a následně na protokol se tyto věci sepisovaly. Neprobíhalo to tedy způsobem, že by se věci vysypaly a fyzicky jedna po druhé sepisovaly na protokol. Předtím JUDr. Peřina vyplňovaný protokol na stole neviděl, usuzuje tedy, že se začal vyplňovat až za jeho přítomnosti a po oficialitách z jeho strany. Myslí si, že vyplňování jiného protokolu dříve by nebylo ani možné technicky, neboť všichni zde kmitali a nikdo se o nic nezajímal, ozbrojenci nosili věci v pytlích ven (*zjištěno z protokolu o jednání ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. [REDAKCE]*).

29. Svědkyně L. [REDAKCE] C. [REDAKCE] manželka žalobce, k domovní prohlídce uvedla, že se zrovna sprchovala, když slyšela bouchání. Šla vzbudit žalobce, do domu se však již dobývali policisté. Přestože žalobce říkal, ať počkají, že jde otevřít, dveře již vyrazili a žalobce spoutali. Do domu se nahrnulo 20 až 25 policistů, sebrali jim telefony, nezuli se, prohlíželi místnosti, vykázali se příkazem k domovní prohlídce, začali prohlížet celý byt. Žalobce posadili v jídelně ke stolu spoutaného, nenechali ho obléci. Svědkyně musela odjet do práce. Z práce pak zavolala JUDr. Peřinu i dceru, vzala si dovolenou a po třech hodinách se vrátila zpět domů. Žalobce našla ve stejném stavu, stále byl prohlížen jejich dům. Komisařka jí na sdělení, že žalobce byl [REDAKCE] [REDAKCE] musí si vzít léky a je nutné, aby se oblékl, řekla, ať si nevymýšlí, že to tvrdí všichni. Až po důrazném vyzývání se nechala přesvědčit a žalobci sundali pouta, aby nemusel být v pyžamu.
30. Svědek M. [REDAKCE] C. [REDAKCE] syn žalobce, uvedl, že od doby, kdy bylo zahájeno trestní stíhání, respektive kdy k ním vpadli zakuklení chlapi, se zdravotní i psychický stav žalobce velmi zhoršil. Nepochybně je známo, že žalobce měl [REDAKCE] [REDAKCE] Sám svědek vnímal velice těžce fakt, že byla provedena domovní prohlídka a začalo trestní stíhání. Bylo to dva dny před svatěákem, 10 dnů před maturitou.
31. Žalobce ve své účastnické výpovědi uvedl, že při domovní prohlídce nebyla od prvního zazvonění dána žádná možnost otevřít dveře, rovnou do nemovitosti vnikli zakuklenci s kladivem. Měli na zádech napsáno „CELNÍ SPRÁVA“, klečeli na žalobci. Žalobce byl tehdy po operaci [REDAKCE] [REDAKCE] mu poranili. V době podávání výpovědi (5. 12. 2014) žalobce čekala operace zad. Svůj zdravotní stav, pokud jde o záda, žalobce přičítal útoku policie při domovní prohlídce. Žalobce byl při prohlídce spoutaný odveden do zvýšeného přízemí, kde seděl na židli u stolu a hlídali ho zakuklenci se samopaly. Bylo tam velké množství vyšetřovatelů, kteří křičeli. Rodina žalobce má velký dům, sklep, zahradu, všude jsou bílé koberce. Celý byt byl pošlapaný od policistů v kanadách. Celé to dle žalobce bylo jako z filmu, záležitost pro něho byla velmi stresující.

Žalobce měl dietu, nesnídal, velkou potřebu byl nucen konat v přítomnosti policie. Žalobce nechápe, proč byli tak agresivní. Tiše vnímal i to, že vyhrožovali zastřelením psa, pokud na ně jakkoliv zaútočí. Asi po šesti hodinách, co tam takto seděl bez jakéhokoliv vědomí o tom, proč se vlastně prohlídka koná, zjistil prostřednictvím JUDr. Peřiny, který na místo dorazil, že se jedná o daňové úniky. Velice intenzivně žalobce vnímal fakt, že mu odnesli všechny počítače se stěžejními materiály k jeho vědecké práci, které mu dodnes nikdo nevrátil. Takto mu byl „odcizen“ též zálohovací server, kde byly veškeré údaje o jeho vědeckých zjištěních. Když žádal o jeho vydání, bylo mu řečeno, že není na seznamu, a žalobci ho tedy nemohou vydat. Vydali mu jen počítače, které byly na seznam sepsány. Paradoxní dle žalobce bylo, že pokud mu byly předávány zabavené věci, byly vybaveny pečeti s jeho podpisem, žalobce však nikdy nic nepodepisoval.

32. Dne [redacted] v [redacted] hod. byl žalobce za doprovodu eskorty z celní správy přiveden do Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem k internímu vyšetření za účelem potvrzení o zdravotní způsobilosti k pobytu v cele předběžného zadržení. Bylo konstatováno, že žalobce je mj. po [redacted] po [redacted] po [redacted], je u něho [redacted], známky mírné [redacted] žalobce je [redacted]. Žalobce při příchodu udával mj. bolesti hlavy a krční páteře. EKG bylo v pořádku. Závěr vyšetření byl, že žalobce je schopen krátkodobého (1 den trvajících) pobytu v CPZ za podmínky poskytnutí teplých přikrývek, diety šetřící ledviny, zajištění dostatku teplých tekutin. V následujícím dni je nutné zajištění pravidelné medikace (*zjištěno z lékařské zprávy ze dne 9. 5. 2005 na čl. 13 spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [redacted]*).
33. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:
34. Dle § 2 odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění účinném v době provádění domovní prohlídky, jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, postupují orgány činné v trestním řízení z úřední povinnosti. Trestní věci musí projednávat co nejrychleji a s plným šetřením práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána; při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat jen v odůvodněných případech na základě zákona a v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení. K obsahu petic zasahujících do plnění těchto povinností orgány činné v trestním řízení nepřihlížejí
35. Dle § 85 odst. 1 až 3 trestního řádu je orgán vykonávající domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor povinen umožnit osobě, u níž se takový úkon koná, nebo některému dospělému členu její domácnosti nebo v případě prohlídky jiných prostor též jejímu zaměstnanci účast při prohlídce. O právu účasti při prohlídce je povinen tyto osoby poučit. K výkonu domovní a osobní prohlídky je třeba přibrat osobu, která není na věci zúčastněna. Orgán vykonávající prohlídku prokáže své oprávnění. V protokole o prohlídce je třeba též uvést, zda byla dodržena ustanovení o předchozím výsledku, popřípadě označit důvody, proč dodržena nebyla. Došlo-li při prohlídce k vydání nebo odnětí věci, je třeba pojmout do protokolu také údaje uvedené v § 78 odst. 5
36. Dle § 85a trestního řádu je osoba, u níž má být provedena domovní prohlídka, prohlídka jiných prostor a pozemku, osobní prohlídka nebo vstup do obydlí, povinna tyto úkony stpět. Neumožní-li osoba, vůči níž směřuje úkon uvedený v odstavci 1, provedení takového úkonu, jsou orgány provádějící úkon oprávněny po předchozí marné výzvě překonat odpor takové osoby nebo jí vytvořenou překážku. O tom učiní záznam do protokolu (§ 85 odst. 3).
37. Dle § 11 ObčZ má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

38. Dle § 13 ObčZ má fyzická osoba právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučnění. Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučnění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.
39. Na základě provedení dokazování vzal soud za prokázané, že předmětná domovní prohlídka nebyla provedena zcela dle zákona a že její provedení bylo excesivní. Bylo prokázano (výpovědi a předchozím trestním oznámením žalobce, výpovědi manželky žalobce), že žalobci nebyl dán prostor, aby ve smyslu § 85a trestního řádu strpěl provedení domovní prohlídky ve smyslu umožnění vstupu do domu. Výzva k tomuto byla zjevně učiněna zcela nedostatečně a rovnou byl zjednán násilný vstup do domu.
40. Výpovědi a předchozím trestním oznámením žalobce, opakovanými výpověďmi JUDr. Peřiny, ale i výpovědi manželky žalobce a skutečnostmi zjištěnými Inspekcí ministra vnitra v rámci prověřování trestního oznámení žalobce stran přítomnosti manželky a dětí žalobce při provádění domovní prohlídky, bylo prokázano, že nebylo zcela dodrženo ustanovení o povinnosti umožnit osobě, u níž se prohlídka koná, nebo některému dospělému členu její domácnosti účast při prohlídce. Byla doba, kdy i dle zjištění inspekce nebyly manželka a děti v domě přítomny, žalobce přítom byl spoutaný u stolu. Takto jej zde našli jak manželka po vrácení z práce, tak JUDr. Peřina po příjezdu na místo. Prohlídka navíc dle výpovědí uvedených osob probíhala paralelně ve více místnostech domu, nikoliv místnost po místnosti, jak je uvedeno v usnesení inspekce, a není tak zřejmé, jak by se žalobce, který byl v domě sám, celé této prohlídce mohl účastnit, i kdyby mu to bylo umožněno. Údaj uvedený v protokolu o prohlídce o tom, že se žalobce prohlídky účastnil, tak byl dle názoru soudu těmito důkazy vyvrácen.
41. Pochybnosti lze mít dle názoru soudu i o účasti nezúčastněné osoby, když JUDr. Peřina vypověděl, že tato se na místě objevila, až když se jí domáhal, a měl za to, že přišla zvenčí. S jistotou to však JUDr. Peřina tvrdit nemohl, sama nezúčastněná osoba toto popřela, a nelze tak mít za prokázané, že by se nezúčastněná osoba prohlídky neúčastnila od počátku.
42. Za prokázané soud nevzal, že by hned na počátku prohlídky nebyl předložen příkaz k domovní prohlídce. Žalobce to sice opakovaně tvrdil, jeho manželka však vypověděla, že se policisté příkazem k domovní prohlídce vykážali.
43. Zejména výpověďmi JUDr. Peřiny je prokázano, že zřejmě nebyl prováděn úplný soupis odňatých a odnášených věcí. Tomu dle názoru soudu odpovídá i poměrně stručný obsah protokolu, který ne zcela koresponduje s celkovou délkou provádění domovní prohlídky a zejména s JUDr. Peřinou uváděným počtem pytlů, které byly již v době jeho příchodu z nemovitosti odnášeny. Nedostatky soupisu pak potvrzují i žalobcem uváděné následné problémy s vrácením odňatých věcí, nehledě na skutečnost, že sama inspekce nevyloučila, že některé věci mohly být i odcizeny, třebaže se neprokázala trestní odpovědnost konkrétních osob.
44. Prohlídka byla provedena ve velkém počtu osob, za součinnosti zásahové jednotky, ozbrojenců, a žalobce byl spoután a držen spoutaný (v tomto stavu byl i na toaletě) údajně proto, že měl být nebezpečný. Tomu však dle názoru soudu neodpovídá následný postup policejního orgánu, který po dostavení se JUDr. Peřiny na místo a „udělení rozruchu“, žalobci pouta sňal a umožnil mu pohyb po domě, a to za situace, kdy již byla v trezoru žalobce nalezena zbraň. Tvrzené nebezpečnosti situace pak dle názoru soudu neodpovídá ani to, že JUDr. Peřina se bez problémů dostal do domu, tj. do místa provádění policejního zásahu, aniž by si ho někdo všiml, a musel se sám přihlásit. Soud tak souhlasí s názorem JUDr. Peřiny, že způsob provedení domovní prohlídky byl nepřiměřený.

45. Z provedených důkazů nevyplývá, že by policejnímu orgánu byl dopředu znám zdravotní stav žalobce. K důkazu byla provedena jen lékařská zpráva až z vyšetření po ukončení domovní prohlídky před vzetím žalobce do CPZ. Z výpovědi manželky žalobce však vyplynulo, že minimálně ona policisty na tento zdravotní stav žalobce upozorňovala, nebylo však na její upozornění nijak reflektováno. Pouta byla žalobci snata (a bylo mu tak umožněno se převléct z pyžama) až poté, co se na místo dostavil JUDr. Peřina, což dle výpovědi manželky žalobce i zjištění učiněných inspekcí bylo s několika hodinovým odstupem po návratu manželky. Konkrétní (akutní) zdravotní komplikace žalobce, vyjma jeho obecně nedobrého zdravotního stavu, v průběhu provádění prohlídky, které by si vyžadovaly akutní lékařskou pomoc, nebyly provedenými důkazy prokázány. Žalobcem v trestním oznámení uváděný náběh na infarkt je dle názoru soudu vyvrácen výsledkem vyšetření, které žalobce absolvoval před vzetím do CPZ. Soud však nemá důvodu nevěřit tvrzení žalobce, že při jeho zajištění a poutání došlo k pohmoždění zad. Stesky na bolest krční páteře jsou zaznamenány i ve zmíněné zprávě z vyšetření před vzetím do CPZ.
46. Konečně za prokázané vzal soud i tvrzení, že žalobci či jeho manželce bylo po zahájení prohlídky zabráněno kontaktovat JUDr. Peřinu. To plyne z výpovědi manželky a žalobcem dříve podávaného trestního oznámení, které korespondují s obsahem protokolu o domovní prohlídce, dle kterého byly telefony žalobci a jeho manželce odňaty. Tímto postupem tak bylo dotčeno právo žalobce jako osoby, proti které bylo vedeno trestní řízení, zvolit si obhájce ve smyslu § 2 odst. 13 trestního řádu.
47. Soud tak uzavřel, že domovní prohlídka nebyla provedena zcela v souladu s uvedenými ustanoveními trestního řádu, zejména pak byla provedena příliš agresivním a pro žalobce nedůstojným až ponižujícím způsobem, tedy nikoliv s plným šetřením jeho práv a svobod, jak ukládá § 2 trestního řádu, a lze její průběh označit za excesivní. V důsledku takto provedené domovní prohlídky došlo zejména k zásahu do práv žalobce na nedotknutelnost obydlí, ochranu zdraví a lidské důstojnosti, a žalobce má tak právo domáhat se za takovýto zásah přiměřeného zadostiučinění.
48. Pokud pak jde o důvodnost požadavku na poskytnutí omluvy, lze dle názoru soudu odkázat na rozsudek NSČR sp. zn. 30 Cdo 2357/2010, jehož závěry, byť se týkají odpovědnosti státu dle OdpŠk, lze plně vztáhnout i na odškodňování újmy cestou ochrany osobnosti. NSČR v odkazovaném rozhodnutí uvedl, že ve fungujícím právním státě uznávajícím pravidla slušnosti by omluva měla být k dispozici vždy, jako první kompenzační prostředek. Poškozený jejím uplatněním vyjadřuje, že mu jde o projev uznání chyby. Žalobce uplatnil požadavek na poskytnutí velmi stručné omluvy, která má být toliko v základním rozsahu uznáním chyby ze strany státu a snahou v osobní rovině o odčinění vzniklé újmy. Na takovéto omluvě nevidí soud ničeho nepřiměřeného a lze souhlasit se žalobcem, že je smutné, že se jejího poskytnutí musí domáhat cestou žaloby.
49. Ze všech těchto důvodů tedy soud žalobě i v rozsahu požadavku na poskytnutí omluvy za újmu způsobenou provedením domovní prohlídky jako důvodně vyhověl.
50. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř., dle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo, v kombinaci s § 146 odst. 2 větou první i druhou o. s. ř., dle kterých, jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady; byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný. Žalobce uplatnil jednak nárok na náhradu nemajetkové újmy, jednak nárok na náhradu škody. Pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy, žalovaným bylo po zahájení řízení do částky 89 875 Kč částečně plněno na požadované finanční zadostiučinění, a zastavení řízení pro následné zpětvzetí žaloby z uvedeného důvodu je tak nutno přičíst k procesnímu úspěchu žalobce. Žalobce pak byl částečně úspěšný

i v požadavcích na poskytnutí dalšího finančního zadostiučinění a na poskytnutí omluvy. Žalobce tedy dosáhl satisfakce za nemateriální újmu v podobě finančního zadostiučinění a v podobě omluvy a přestože mu nebylo přiznáno požadované zadostiučinění v plném rozsahu, lze na něho ve smyslu zásad úspěchu ve věci pohlížet obdobně, jako by byl ve věci uplatněného nároku na odškodnění imateriální újmy plně úspěšný (viz např. usnesení NSČR sp.zn. 30 Cdo 2707/2013). Pokud pak jde o náhradu škody, vzal žalobce svou žalobu zpět do částky 1 519 Kč, když neunášel své důkazní břemeno, a zastavení řízení v této části je nutno přičíst k jeho procesnímu neúspěchu ve věci. Další procesní neúspěch pak představuje částka 22 022,27 Kč, do které byla žaloba stran náhrady škody zamítnuta. Úspěšný stran náhrady škody tak žalobce byl jen do částky 10 199,73 Kč z původně požadovaných 33 741 Kč. Soud tedy uzavřel, že žalobce byl plně úspěšný stran požadavku na odškodnění imateriální újmy, tedy části předmětu řízení s tarifní hodnotou dle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátního tarif“) ve výši 50 000 Kč, a částečně (do 30,23 %) úspěšný v požadavku na náhradu škody, tj. části předmětu řízení s tarifní hodnotou dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 33 741 Kč. Při 100% úspěchu v části tvořící 59,71 % předmětu řízení a 30,23% úspěchu v části tvořící 40,29 % předmětu řízení (počítáno dle tarifních hodnot) byl tedy žalobce úspěšný do 71,89 % celkového předmětu řízení, do 28,11 % předmětu řízení byl úspěšný žalovaný, a žalobce má tedy právo na náhradu 43,78 % svých nákladů.

51. Žalobci, který byl v řízení právně zastoupen, vznikly náklady v celkové výši 111 277,70 Kč, která je tvořena
- 11,5x odměnou právního zástupce za 12 úkonů právní služby v prvním řízení před soudem prvního stupně (převzetí zastoupení, sepis žaloby, sepis částečného zpětvzetí žaloby, sepis vyjádření ve dnech 26. 10. 2014 a 30. 1. 2015, účast při jednáních soudu ve dnech 3. 10. 2014, 5. 12. 2014 (2 úkony), 16. 1. 2015, 20. 2. 2015, 10. 4. 2015 a 20. 4. 2015 (vyhlášení rozsudku)) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 51 290 Kč (11,5x 4 460 Kč), když za tarifní hodnotu byl dle § 12 odst. 3 advokátního tarifu vzat součet tarifních hodnot spojených věcí (náhrada škody a náhrada nemateriální újmy), pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, tj. součet tarifních hodnot dle § 8 odst. 1 a § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu, tedy částka 83 741 Kč,
  - 2x odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v prvním odvolacím řízení (sepis odvolání, účast při jednání odvolacího soudu dne 14. 4. 2016) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 6 760 Kč (2x 3 380 Kč), když za tarifní hodnotu byl dle § 12 odst. 3 advokátního tarifu vzat součet tarifních hodnot spojených věcí, o které v odvolacím řízení šlo (náhrada škody ve výši 6 893 Kč a náhrada nemateriální újmy), pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, tj. součet tarifních hodnot dle § 8 odst. 1 a § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu, tedy částka 56 893 Kč,
  - 2,5x odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby ve druhém řízení před soudem prvního stupně (sepis podání dne 24. 6. 2016, účast při jednáních soudu ve dnech 15. 3. 2017 a 24. 3. 2017 (vyhlášení rozsudku)) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 7 750 Kč (2,5x 3 100 Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 Kč,
  - 3x odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby ve druhém odvolacím řízení (sepis odvolání, sepis vyjádření k odvolání dne 1. 6. 2017, účast při jednání odvolacího soudu dne 5. 10. 2017 (vyhlášení rozsudku)) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 9 300 Kč (3x 3 100 Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 Kč,
  - 2x odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve třetím řízení před soudem prvního stupně (účast při jednání soudu dne 13. 12. 2017 (2 úkony)) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 6 200 Kč (2x 3 100 Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 Kč,

- paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce za 22 úkonů právní služby dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu v celkové výši 6 600 Kč (22x 300 Kč),
- 11x náhradou za promeškaný čas při cestách ze sídla právního zástupce do sídla soudu a zpět ve dnech 3. 10. 2014, 5. 12. 2014, 16. 1. 2015, 20. 2. 2015, 10. 4. 2015, 20. 4. 2015, 14. 4. 2016, 15. 3. 2017, 24. 3. 2017, 5. 10. 2017, 13. 12. 2017, tj. 9x (4x ½hod.) (dle www.mapy.cz 1 jízda v trvání 34 min.) po 100,- Kč dle § 14 advokátního tarifu v celkové výši 4 400 Kč,
- náhradou cestovného za 2 cesty vozidlem ze sídla právního zástupce do sídla soudu a zpět v roce 2014, tj. 2x za 66 km (dle www.mapy.cz) při průměrné spotřebě 6,6 l nafty/100 km, dle § 156 a násl. zákoníku práce a vyhlášky č. 435/2013 Sb. v celkové výši 802,02 Kč (2x 401,01 Kč),
- náhradou cestovného za 4 cesty vozidlem ze sídla právního zástupce do sídla soudu a zpět v roce 2015, tj. 4x za 66 km (dle www.mapy.cz) při průměrné spotřebě 6,6 l nafty/100 km, dle § 156 a násl. zákoníku práce a vyhlášky č. 328/2014 Sb. v celkové výši 1 605,80 Kč (4x 401,45 Kč),
- náhradou cestovného za 1 cestu vozidlem ze sídla právního zástupce do sídla soudu a zpět v roce 2016, tj. za 66 km (dle www.mapy.cz) při průměrné spotřebě 6,6 l nafty/100 km, dle § 156 a násl. zákoníku práce a vyhlášky č. 385/2015 Sb. ve výši 379,30 Kč,
- náhradou cestovného za 4 cesty vozidlem ze sídla právního zástupce do sídla soudu a zpět v roce 2017, tj. 4x za 66 km (dle www.mapy.cz) při průměrné spotřebě 6,6 l nafty/100 km, dle § 156 a násl. zákoníku práce a vyhlášky č. 440/2016 Sb. v celkové výši 1 527,92 Kč (4x 381,98 Kč),
- DPH (21 %) z odměny a náhrad právního zástupce dle § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř. ve výši 19 312,66 Kč.

Soud pak žalobci přiznal náhradu 43,78 % jeho nákladů, tj. částku 48 717,38 Kč.

52. Dle § 148 odst. 1 o. s. ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stát v řízení vynaložil částku 283 Kč na svědečné pro svědka JUDr. Peřinu. S ohledem na shora popsany poměr úspěchu neúspěchu ve věci soud uvedenou částku rozdělil mezi účastníky v poměru 28,11 % : 71,89 % tak, že žalobci uložil nahradit státu částku 79,55 Kč a žalovanému pak uložil nahradit částku 203,45 Kč.
53. Lhůta k finančnímu plnění ve vztahu k žalovanému byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaný jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

Praha 13. prosince 2017

Mgr. Martin Trepka v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení: Wágnerová